

Door een bepaalde gebeurtenis in je leven kan ineens blijken wat van werkelijke waarde is. Van de ene op de andere dag is het leven van mensen in Oekraïne veranderd. Wat doe je als jouw leven en dat van degenen die je liefhebt, gevaar loopt? Het is op alle fronten indrukwekkend wat daar gebeurt.

Ik denk aan die 13 grenswachten, waarvan 10 officiers, die op 24 februari de beslissing van hun leven moeten nemen. Op een vrijgegeven audiofragment is te horen hoe de Russische marine via de radio de grenswachten toespreekt en hun vraagt zich over te geven. "Dit is een Russisch schip. Ik stel voor dat jullie wapens inleveren en capituleren. Zo niet, dan zal ik het vuur openen. Hebben jullie dat begrepen?"

Aan de andere kant van de radio is zachtjes te horen dat de Oekraïense grenswachten met elkaar overleggen. "Dit is het dan. Zal ik zeggen dat hij de klere kan krijgen?", vraagt een van hen aan een collega. Hij draait aan de volumeknop en laat de Russen luid en duidelijk weten: "Krijg de klere!" Alle 13 grenswachten worden vermoord. Ze zijn symbool geworden voor het heldhaftig verzet tegen de Russische invasie. 'Dit is het dan.' Gedenkwaardige woorden.

Gezinnen op de vlucht met niets, alleen hun leven, hun kinderen, hun kostbaarste bezit.

Wat is van waarde?

Maria Magdalena voelt aan dat het leven van Jezus gevaar loopt en ze doet iets indrukwekkends wat niet door iedereen op dezelfde waarde wordt geschat. Ik zag dit schilderij van Maria aan de voeten van Jezus. Ik vind het ontroerend mooi omdat het zoveel liefde uitstraalt. Maria aan de voeten van Jezus. Handen die nog even vasthouden, omdat het nog kan.

Geurende olie. En een liefdevolle hand van Jezus op haar hoofd. Overweldigende Liefde.

Maria vond dat Jezus er vermoeid uitzag. Ze zag de lijnen in z'n gezicht en de wallen onder z'n ogen. Maar toen Jezus haar zag, lichten zijn ogen op. 'Maria, fijn je te zien,' zei Hij. 'Ik ben blij dat U er bent, Heer,' zei ze. 'Het is alweer zo lang geleden.' Ze wist, dat Hij lange tijd uit de buurt van Jeruzalem gebleven was. Het was te gevaarlijk voor Hem. De joodse leiders wilden Hem doden. 'Ik maak me zorgen,' zei Maria. Jezus glimlachte en schudde langzaam z'n hoofd. 'Maak je geen zorgen. Mijn leven is in de hand van mijn Vader.'

Maar de manier waarop Hij het zegt verradt de spanning. Net alsof het een verborgen boodschap is. Er trekt een rilling door Maria heen, als ze samen naar de woonkamer lopen. Er zal iets vreselijk fout gaan. Ze voelt het.

Het gaat tegen alle logica van de mensen in. Zonet hadden ze Jezus nog als een koning binnengehaald. De verwachtingen zijn hooggespannen. Het zal alleen heel anders zijn dan de meesten denken. Maria weet het gewoon. Ze heeft een soort zesde zintuig, een bang voor gevoel.

Er gaat iets ergs gebeuren met Jezus. Maria voelt dat goed aan. Jezus zelf weet: *Ik ben op weg naar Jeruzalem. Ik ben op weg naar mijn arrestatie. Ik ben op weg naar een bewuste dood.* Hij spreekt er openlijk over met zijn leerlingen. Maar niemand wil Hem geloven. Alleen Maria voelt het aan. Daarom doet zij iets heel bijzonders. De enige passende actie. Ze komt met een daad van overweldigende liefde.

Niets is te kostbaar. Niets is te overdreven. Je hart wil dat je geeft – alles geeft. Dat doet Maria als ze Jezus zalft met die zeer kostbare, zuivere nardusolie. Daarmee geeft ze alles wat ze heeft aan Jezus. Als ze Hem ziet binnenkomen, weet ze gewoon: *binnenkort zal Jezus sterven. Waarom? Hoe? Is dat Gods plan?* Maria heeft geen idee ... maar dit weet ze wel: *Jezus is mijn alles, en dus geef ik Hem alles wat ik heb. Alles wat ik heb, als uitdrukking van mijn overweldigende liefde.*

Die olie was niet het meest kostbare wat Maria gaf. 'Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn' had Jezus al eens eerder gezegd. Het kostbaarste wat Maria geeft, is haar hart. Dus breekt ze de hals van het flesje spontaan eraf. Ze giet de hele inhoud over het de voeten van Jezus uit. Ze stopt niet halverwege, maar laat de parfum echt rijkelijk vloeien. Tot de laatste druppel! Zodat de olie de voeten van Jezus bereikt. En dan doet Maria nog iets heel apart. Ze maakt haar haar los en droogt de voeten van Jezus ermee af. Voor Maria maakt het allemaal niets uit. Ze wil niets achterhouden. Al haar liefde gaat uit naar Jezus.

Niet iedereen kan deze liefde op waarde schatten. Judas vindt het overdreven en verkwisting. Beter om het aan de armen te geven. Het is voor hem zelfs reden om met Jezus te kappen. Hij vindt Jezus niet meer te volgen en zal hem verraden met een kus.

Jezus zegt: 'Laat haar met rust, waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor mij gedaan. Ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd. Dat heeft ze gedaan met het oog op mijn begrafenis.'
Over Maria van Magdala doen allerlei verhalen

de ronde. Ze wordt beschreven als iemand die iets dwangmatig had, iets mateloos ook. 'Bezeten door zeven boze geesten' heet het. Dat wil zeggen van top, tot teen, helemaal, volledig. Maar dat is afgelopen als ze Jezus heeft ontmoet. Die geeft haar als het ware terug aan zichzelf en sindsdien was ze niet bij hem weg te slaan. Ze leeft in een huishouden met haar broer Lazarus en haar zusje Martha. Lazarus die ziek was en stierf, maar die door Jezus aan het leven terug wordt gegeven. En Martha, die bij een bezoek van Jezus de hele tijd aan het redderen en regelen is, en voortdurend opspringt om het gezellig te houden, en daarvoor berispt wordt: ze kan beter ook even rustig zitten, en luisteren naar wat Jezus te vertellen heeft. Hoe kwam Maria aan die dure olie? Gespaard misschien voor een onverhoopt overlijden? Als teken van respect en liefde was het de gewoonte een geliefde dode te balsemen.

Wat Maria doet met haar grootse gebaar, is de dood aan de orde stellen. Waar de leerlingen van Jezus alleen maar de verspilling zien, herkent Jezus zelf de diepere bedoeling. Maria stelt de dood aan de orde, zij durft dat te doen, daar waar de anderen die weigeren onder ogen te zien. *Ze balsemt Hem alvast, voor als Hij zal zijn gestorven. Betoont aan Hem haar liefde, tot in de dood.*

Misschien is dat wat wij van haar kunnen leren, dat zij iemand is die de dood aan de orde durft te stellen. Iets wat wij meestal niet zo graag doen, of durven. Meestal wuiven we de dood een beetje weg, net zoals de leerlingen. En dankzij de medische wetenschap is daar gelukkig ook vaak reden toe: er is vaak nog heel veel te doen en heel veel mogelijk, de dood kan vaak worden voorkomen. Maar misschien wordt het daardoor ook juist wel steeds moeilijker om de dood onder ogen te zien, als die zich onontkoombaar aandient, als onwelkome gast. Als de dood niet meer tegen te houden valt.

En wat kan het dan fijn zijn als er mensen zijn die het erover durven te hebben. In alle voorzichtigheid en kwetsbaarheid. Als eventuele angst niet wordt weggepoetst en onzekerheid en verdriet er gewoon mogen

zijn. Als iemand je (bij wijze van spreken) balsemt, nog voordat je gestorven bent: liefde en respect aan je betoont naar lichaam en ziel tot het bittere eind. De intentie van het gebaar van Maria is eigenlijk nog bijzonderder dan het bedrag waarvoor die olie staat. De leerlingen vinden dat moeilijk te verdragen en moeilijk te aanvaarden.

De vraag aan ons is: **hebben wij ergens zo'n kruikje met balsem voor als het nodig is?**

Wat is van waarde? Maria kijkt niet weg van de situatie die zich voordoet. Hoe moeilijk ook. Een mooie parallel met de situatie in Oekraïne. Niet wegstijgen, maar onder ogen zien wat daar gebeurt en doen wat gedaan moet worden.

Ik kwam een foto tegen van een oude vrouw in de Russische Metro. Met als opschrift 'Stille maar luide daad van Leiderschap'.

Wat is van waarde?

Wat is de waarde van ons geloof, ons kerkzijn in onze samenleving, in deze wereld?

Hoe kunnen wij net als Maria en die Russische vrouw niet wegstijgen van wat er gebeurt. De situatie van onze plaatselijke gemeente onder ogen zien. En doen wat gedaan moet worden. Aanvoelen wat er nodig is.

Wat voor kerk willen wij zijn en wat is daarvoor nodig?

Zijn we bereid om te geven wat we hebben van ons zelf uit Liefde voor wat werkelijk van waarde is. Weten we ieder lid op waarde te schatten?

Geest van hierboven, leer ons geloven, hopen, liefhebben, door uw kracht. Hemelse vrede, deel u nu mede aan een wereld die u verwacht.

Jakob van Wielink is in World.

28 februari om 08:23 · 🌐

Stille maar luide daad van leiderschap

Foto: Moskou ondergrondse

Амiнь